

Sabine Burgelman is vrijwilliger en ex-werknemer van De Zuidpoort. Als geen ander bezit ze de gave om erg goed te kunnen luisteren én zich in te leven. Ze schrijft artikels over onderwerpen waarvan je ze weet dat het mensen in armoede aanbelangt.

11 juni 2022 was weer eens zo een dag waarop het moeilijk kiezen was om met mijn aanwezigheid een actie tegen armoede te versterken. Graag was ik naar het ‘ervaringshuis’ van De Zuidpoort over woonproblematiek gekomen. Maar ik ben er zeker van dat vele mensen met armoede ervaring present zullen geweest zijn. Dus koos ik voor een bijeenkomst van Hart Boven Hard in Antwerpen.

Hart Boven Hard brengt allerlei organisaties samen die voeling hebben met de noden in onze samenleving, en samen-sterk willen gaan voor verandering. Het Netwerk Tegen Armoede is daarin een stevige partner.

Het jaarthema is ‘**Er is wel geld!**’, en er wordt rond belangrijke thema’s doorgewerkt door werkgroepen. Zo zijn ‘**wonen**’ en ‘**zorg**’ de thema’s waar nu vooral studie en actie over wordt gedaan. De bedoeling van de bijeenkomst op 11 juni was ons te informeren hoever het daarmee staat een eens te luisteren of we nog meer signalen konden binnenbrengen. Het was ook een voorbereiding op de grote manifestatie van maandag 20 juni, waar we natuurlijk allemaal bijzonder nadrukkelijk voor uitgenodigd werden.

“Er is wel geld!” roept Hart Boven Hard

De voormiddag was dan ook heel leerzaam. We kregen veel op het scherm te zien over **energiearmoede** en de oplossingen die hieromtrent officieel voorgesteld worden, of deze effectief zijn of niet. Tenslotte wat Hart Boven Hard tot hiertoe deed ivm dat thema. Hetzelfde over de **wooncrisis**, over de problemen in de zorgsector, over actie voeren zelf (Vredesacties, je weet wel die mensen die met BMLIK en De Zuidpoort samenkwamen in de abdij van Drongen), over ‘de verrechtsing’ van onze samenleving.

Na een lekkere maaltijd met vrije bijdrage, konden we kiezen voor een werkgroep. Ik koos ‘**Zorg**’.

Het groepje bestond slechts uit 6 personen, waarvan 3 ervaringsdeskundigen. Maar het gesprek was heel boeiend. Hart Boven Hard heeft al stevig gewerkt om de problemen van **mensen met een beperking**, die (misschien) recht hebben op een **persoonsvolgend budget** in kaart te brengen. Ze hebben veel ‘getuigen’ gesproken, en kwamen tot de conclusie dat **het systeem heel verkeerd zit**. Ze kwamen speciaal op voor mensen die **niet geïnformeerd** zijn, in armoede leven en/of onze taal niet spreken en zelfs niet op de wachtlijst voor zo’n budget geraken. Hart Boven Hard ging met een afvaardiging bij de minister en de bevoegde diensten, en werden goed beluisterd. Ik merkte op dat de methode die gebruikt werd sterk lijkt op die van de verenigingen waar armen het woord nemen. Ja, het was ook niet raar, de mevrouw die de werkgroep trekt is al jaren verbonden met RuimteVaart in Leuven!

Maar Hart boven Hard ontdekte dat er ook een **enorme nood aan psychische hulpverlening** is, vooral bij mensen in armoede, voor wie deze hulp moeilijk bereikbaar is. Dat wordt het nieuwe accent waar ze zich de komende tijd gaan op richten. Ook niet nieuw voor onze verenigingen, hé?

Zelf bracht ik in dat het pas moeilijk wordt als mensen **van het éne systeem** (Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap) **naar het andere** (Geestelijke Gezondheidszorg, bijvoorbeeld mobiel Team) moeten overstappen. Ze **verliezen de voordelen** van het éne systeem, maar raken heel moeilijk binnen in het andere. Bovendien denkt de geestelijke gezondheidszorg nog **sterk vanuit ‘de patiënt’**, één persoon met psychische kwetsbaarheid, zonder het koppel of het gezin te benaderen. Dat weet ik allemaal uit contacten met mensen in De Zuidpoort bijvoorbeeld. Er werd goed

“Er is wel geld!” roept Hart Boven Hard

naar geluisterd! Het was ook voordelig dat ik een oude rot ben en kon zeggen dat we in het midden van de vorige eeuw in de sociale sector al leerden over ‘systeemdenken’ en ‘gezinsbenadering’. Je krijgt de indruk dat die kennis niet meegenomen is in de praktijk. Ook al wordt er nu veel gezwaaid met het woord ‘context’!

De ‘ervaringsdeskundigen’ klaagden fel over **het triestige onthaal** als je de eerste keer in een centrum voor Geestelijke Gezondheidszorg komt. Het is heel moeilijk die stap te zetten, en je moet vaak heel lang wachten op je eerste afspraak. De vraag ‘**Wat kom je hier doen?**’ komt dan pijnlijk binnen en ontmoedigt je terug te komen. Een hartelijk welkom met een tas koffie was wat hen meer deugd had gedaan!

Daarop deed ik natuurlijk kort het verhaal van **De Stressweg** en de cirkel die onze wensen aanschouwelijk maakt. Ik ga hem zeker doorsturen naar zorgomzorg@hartbovenhard.be! Zo blijven we van elkaar leren, hé?

Dit delen:

- [Klik om te delen met Twitter \(Wordt in een nieuw venster geopend\)](#)
- [Klik om te delen op Facebook \(Wordt in een nieuw venster geopend\)](#)